

AW CO CR EL LD

07 **အကော
လောက**

ကောလိပ်ကျောင်း

||| so : ▶ ||| ; ||| ko |||]
- ||| : ||| ||| no ||| ◀ : ▽
||| yo ||| ||| ro = ||| ▶ ||| ||| . i o

Reki Kawahara
Illust : HIMA

ACCEL WORLD

アクセラワールド

Story : Reki Kawahara

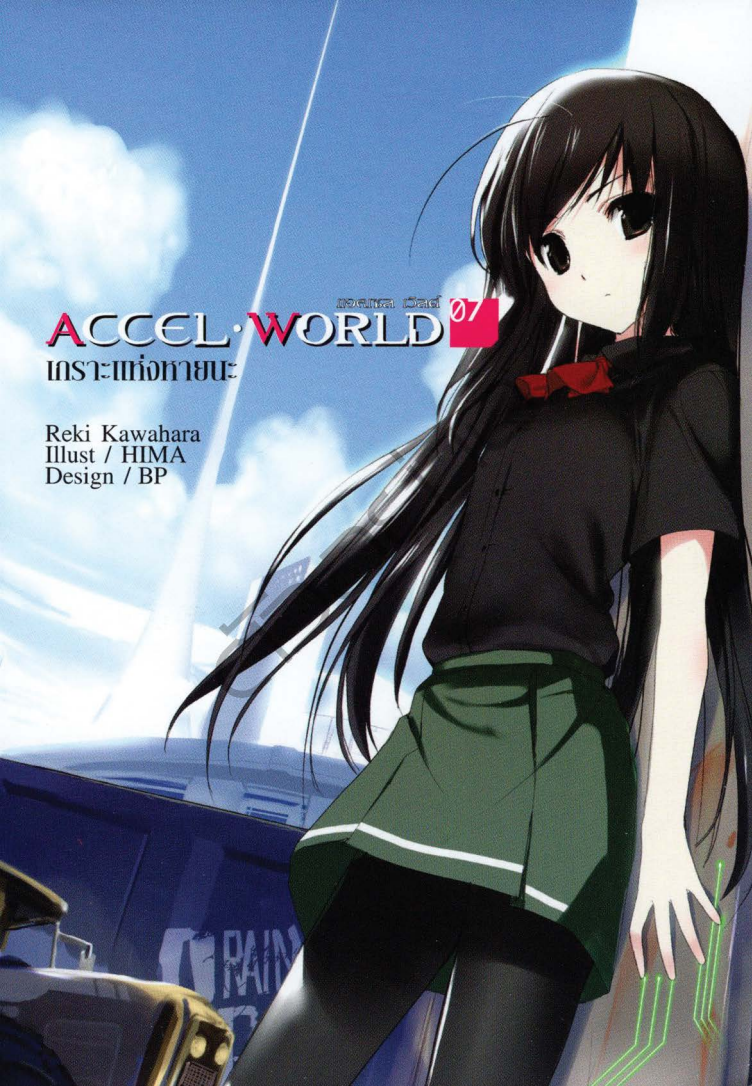
Illust : HIMA

Reki Kawahara 07
ACCEL·WORLD

ไตรภาคที่สาม

Reki Kawahara
Illust / HIMA
Design / BP

ฮารุกุกิ

เด็กหนุ่มที่อยู่ชั้นล่างสุดของ
ระบบบรรณณะในโรงเรียน
ผู้ใช้ดูเอลวาทาร์
<ซิลเวอร์โครว์>
ซึ่งปนเปื้อนด้วย
<เกราะแห่งหายนะ>

“ฉันจะลอง
หาทาง
ทำอะไร
สักอย่างให้ได้
รอดกลับไป
กันเถอะ

.....

ไปหาทุกคน
ที่กำลังรอ
อยู่ในโลก
แห่งความ
เป็นจริง”

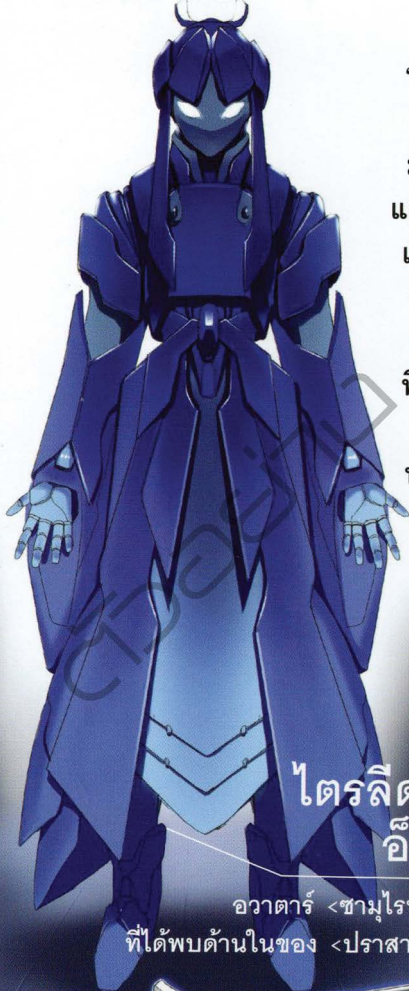

“คุณคูน
น่าจะบอกไป
แล้วนี่คะ
ถึงจะแพ้
หกล้ม
หรือล้มเหลว
ยังไง
แต่กระนั้น
ก็ยังก้าวไป
ข้างหน้า
อย่างไม่ยอม
ตัดใจ
นั่นแหละ
คือความ
แข็งแกร่ง
ที่แท้จริง”

ชินอิมิยะ อูตาคิ

เด็กป.4 ผู้ใช้ดูเอลอวาตาร์
<อาร์เตอร์เมเดน> ในสังกัดของอดีต
<เนก้าเนบิวลาส>

“ขอภัย
ที่เสีย
มารยาท
แต่ได้โปรด
เชื่อเถอะ
ฉันไม่มี
เจตนา
ที่จะต่อสู้
กับ
พวกเธอ
เลย
แม้แต่
น้อย”

ไตรลีดเตตระ อ็อกไซด์

อวาตาร์ <ซามูไรหนุ่ม> ลีกลับ
ที่ได้พบด้านในของ <ปราสาทจักรพรรดิ>

“Hi”

“เหวอ.....!?”

บลัดเลพเพิร์ด

เบิร์สลิงค์เกอร์เลเวล 6
ที่เป็นรองหัวหน้าของลิเจียน
สีแดง <โพรมิเนนส์>
ชื่อเรียกตามปกติก็คือ
<คุณเพิร์ด>

ทาคุมุ

เพื่อนของฮารุกิ

ผู้ใช้ดูเอลวาตาร์ <ไซอันไฟล์>

ในสังกัดของเนก้าเนบิวลาส

“ทาคุ ตั้งแต่ไหน
แต่ไรแล้ว ฉันเอง
ก็อยากจะเป็น
เหมือนกับนาย
มาตลอด
เพราะงั้น.....
ฉันจะต่อสู้
กับนายตอนนี้
เพื่อบอกให้รู้
ถึงเรื่องนั้น”

“ฉันอิจฉา

นายมาตลอด

ร่างนั้น

ที่เกิดขึ้น

มาด้วยความ

ปรารถนา

และความหวัง

อันเรียบง่าย

แล้วก็

ตัวนาย

ที่ใช้พลังนั้น

พิชิตใน

สิ่งที่เป็นไป

ไม่ได้.....”

แผนที่ <กongsat> ใน <แอดเซลเวิลด์>

<ปราสาทจักรพรรดิ>

ในโลกแห่งความเป็นจริงมันตั้งอยู่ตรง <พระราชวัง> นับตั้งแต่ที่แอดเซลเวิลด์ปรากฏขึ้น ก็ไม่เคยมี <เบิร์ตลิงคเกอร์> คนไหนบุกเข้าไปได้เลย จึงถูกเรียกกันว่า <ปราสาทที่ไม่มีวันแตกหัก> มันมีประตูตั้งตระหง่านอยู่ที่ทั้งสี่ทิศ นอกจากนี้ทั้งด้านบนและด้านล่างของกำแพงปราสาท ยังมีนาฬิกาหึ่งองไม่เห็นทางอยู่ด้วย จึงไม่สามารถบุกเข้าไปได้ ประตูทั้งสี่บาน ต่างก็มีองเมิร์ระดับสุดยอดถึง ๘ ตัวคอยพิทักษ์อยู่ เหล่าเอเนมี้ที่ถูกเรียกว่า <จตุรเทพ> คือตัวตนที่มีความแข็งแกร่งยิ่งกว่าเอเนมี้ระดับเจเนดส์เสียอีก ตราบใดที่ไม่ได้โค่นพวกมันหรือฝ่ากรงป้องกันนั้นไปล่ะก็ จะไม่มีทางเข้าไปใน <ปราสาทจักรพรรดิ> หนึ่งเงินเงินในชาวเคลียร์ <เบรนเบิร์ต> ที่เหล่าเบิร์ตลิงคเกอร์ว่าเสียกันก็คือ <การชิงเบิร์ตพ็อนทั้งหมดจากเบิร์ตลิงคเกอร์> เลเวล 9 จำนวน 5 คน เพื่อขึ้นเป็นเลเวล 10> ขณะที่ <การไปให้ตั้งใจกลางของปราสาทจักรพรรดิ> ก็เป็นหนึ่งนเบร็อนไปทีว้านเช่นกัน

ACCEL WORLD ^{100% 2nd} 07

- เกราะแห่งหายนะ -

Reki Kawahara
Illust / HIMA
Design / BP

- **คู่พระยุดิโอนะ** = รองประธานนักเรียนของโรงเรียนมัธยมต้นอุเมะซาโตะ เป็นคุณหนูที่ทำงาน แต่นิสัยที่แท้จริงยังเป็นริศนาคอย อวดทาร์ในโรงเรียนก็ถือ [มีเสื้อปักดำ] ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สร้างเอง ส่วนดูเอลอวาทาร์ก็คือ <ราชาแห่งสีดำ> [แบล็คไคลด์] (เลเวล 9)
- **ฮารุซึกิ** - อาริยะ ฮารุซึกิ เด็กม.2 โรงเรียนมัธยมต้นอุเมะซาโตะ เป็นเด็กขี้อ้วที่ถูกรังแกถนัดเรื่องเกม แต่ตัวที่อาย อวดทาร์ในโรงเรียนก็คือ [หมูสีชมพู] ส่วนดูเอลอวาทาร์คือ [ซิลเวอร์โคโรว์] (เลเวล 5)
- **จิยูจิ** = คุราซิมะ จิยูจิ เพื่อนสมัยเด็กของฮารุซึกิ เป็นเด็กสาวที่หัวแข็งและชอบป่วนงานอวาทาร์ในโรงเรียนก็คือ [แมวสีเงิน] ส่วนดูเอลอวาทาร์คือ [โงมโบล์ส] (เลเวล 4)
- **ทาคุมุ** = มาซุชิมิ ทาคุมุ วุฒิกับฮารุซึกิและจิยูจิมาตั้งแต่เด็กๆ ถนัดเรื่องคนได้ ดูเอลอวาทาร์คือ [โซอันโพล์] (เลเวล 5)
- **ฟูโกะ** = คุราซึกิ ฟูโกะ เบิร์ดลิ่งเกอร์ที่มีมือเชื่อมถึงเคย์ดังค้อยูกับบอดีต <เนก้าเนบิวลัส> ใช้ชีวิตอย่างสันโดษเพราะเหตุการณ์บางอย่างหนึ่ง แต่ก็กลับมาสู่สนามรบอีกครั้งด้วยการเกลี้ยกล่อมของคู่พระยุดิโอนะกับฮารุซึกิ เป็นผู้ลงอินคาร์เนทซิสเต็มให้กับฮารุซึกิ ดูเอลอวาทาร์คือ [สกายเรกเกอร์] (เลเวล 8)
- **อุยอุย** = ซึโนมิยะ อุตาอิ หนึ่งใน <เอเลเมนส์> เบิร์ดลิ่งเกอร์ที่เคยสังกัดค้อยูกับบอดีตเนก้าเนบิวลัส เป็นเด็กป.4 โรงเรียนประถมมิสึสึโนกิ ไม่เพียงแต่ใช้คอมพิวเตอร์จนคำสาประดับสูงได้เท่านั้น แต่ยังถนัดการโจมตีระยะไกลด้วย ดูเอลอวาทาร์คือ <อาร์เคอร์เมเดน> (เลเวล 7)

- **นิวโรลิ่งเกอร์** = เทอร์มินัลพทพ้าที่เชื่อมต่อสมองกับไวรัสเลสควอนตัม และซัพพอร์ตพรประสาทสัมผัสทั้งห้า เช่นภาพและเสียง
- **เบรนาเบิร์ล** = แอปพลิเคชันภายในนิวโรลิ่งเกอร์ที่คู่พระยุดิโอนะสั่งให้กับฮารุซึกิ
- **ดูเอลอวาทาร์** = ร่างเวอร์ชันของเพลย์เบอร์ที่จะใช้ในตอนที่ต่อสู้ภายในเบรนาเบิร์ล
- **กองกำลัง** = สีเงิน หมายถึงกลุ่มคนที่ไม่มีเป้าหมายเพื่อขยายแอมป์ในครอบครองและรักษาผลประโยชน์ ซึ่งก่อตั้งขึ้นจากดูเอลอวาทาร์จำนวนมาก แต่ละกลุ่มจะมี <ราชาทั้ง 7 แห่งนิบรูซท์> ทำหน้าที่เป็นสีเงินมาสเตอร์อยู่
- **ฟิลด์ต่อสู้ปกติ** = ฟิลด์ของนอร์มอลเบทเทิล (การต่อสู้ตัวต่อตัว) ในเบรนาเบิร์ล มีสเปคที่ดูสมจริง แต่ระบบเป็นแบบเกมต่อสู้เมื่อสมัยก่อน
- **ฟิลด์เป็นกลางไร้ข้อจำกัด** = ฟิลด์สำหรับเพลย์เบอร์ระดับสูงซึ่งจะได้รับการอนุญาตเฉพาะดูเอลอวาทาร์เลเวล 4 ขึ้นไปเท่านั้น มีเกมซิสเต็มคนละขั้นกับ <ฟิลด์ต่อสู้ปกติ> ระดับความอิสระนั้นไม่ได้อยู่ไปกว่า VRMMO รุ่นล่าสุดเลย

- **ระบบคำสั่งเคลื่อนไหว** = ระบบที่ใช้เพื่อควบคุมอวาทาร์ ปกติอวาทาร์จะถูกควบคุมด้วยระบบนี้ทั้งหมด
- **ระบบควบคุมอิมเมจ** = ระบบที่ใช้ควบคุมอวาทาร์ด้วยการใช้อิมเมจอันแรกๆ ของตัวเอง มีกลไกการทำงานที่แตกต่างจาก <ระบบคำสั่งเคลื่อนไหว> ตามปกติเป็นอย่างมาก ผู้ที่ใช้งานได้จึงมีอยู่น้อยนิด เป็นส่วนลับที่ของ <อินคาร์เนทซิสเต็ม>
- **อินคาร์เนทซิสเต็ม** = เทคนิคที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ซึ่งเกินกว่ากรอบของเกม ด้วยการแทรกแซงระบบควบคุมอิมเมจของโปรแกรมเบรนาเบิร์ล เรียกอีกอย่างว่า <การแก๊วเหตุการณ์ (โอเวอร์ไรต์)>

- **สมาคมวิจัยการเร่งความเร็ว** = กลุ่มเบิร์ดลิ่งเกอร์ลึกลับ วางแผนจะรีบงายอย่างโดยที่ไม่มีใครคิดว่าเบรนาเบิร์ลก็เป็นแค่เกมธรรมดา <แบล็คไวซ์> กับ <เรสต์จิกซอร์> ก็อยู่ในสังกัด
- **เกาะแห่งหายนะ** = อุปกรณ์เสริมขั้นนอกที่ถูกเรียกว่าโครมดิแซสเตอร์ เมื่อสวมได้แล้วจะสามารถใช้ข้อบิลิตอันร้ายกาจได้ อย่างเช่น <เดรน> ที่เป็นการดูดพลังชีวิต หรือ <การคาดเดาอนาคต> ที่จะคำนวณและหลบหลีกการโจมตีของศัตรูได้ล่วงหน้า แต่ผู้ครอบครองมันจะพบโครมดิแซสเตอร์ทำให้หัวใจเปิดเปื้อน และถูกครอบงำอย่างสมบูรณ์
- **ISS คิท** = ย่อมาจาก <IS MODE STUDY KIT> IS ใหม่ก็คือ <อินคาร์เนทซิสเต็มใหม่> นั่นเอง ถ้าหากใช้ชุดนี้สัก 1 ไม่ว่าดูเอลอวาทาร์คนไหนก็สามารถใช้ <อินคาร์เนทซิสเต็ม> ได้ โดยระหว่างที่ใช้กันอยู่ จะมี <ดวงดาว> 16 ดวงเกาะติดอยู่รอบไหล่แห่งอวาทาร์ ส่วน <โอเวอร์ไรต์> ที่เป็นตัวแทนของ <พลังจิต> จะแผ่ออกมาเป็นออร์บสีดำ

1

มีดสนิท

มีแสงสปอตไลท์

ท่ามกลางวงแสงสีขาว มีเสานาตย์กษที่ถูกต้องแต่มี เป็นสีแดงเข้มไร้ความสดใสปรากฏขึ้นมา มีเงาคนขนาดเล็กเอา หลังพิงด้านข้างที่คิดเดียนั้น ไม่ใช่มนุษย์ตัวเป็นๆ แต่ว่า มีกระโหลกสีเงินเข้มปกคลุมทั่วร่าง ส่วนหัวเองก็ถูกหุ้มด้วย หมวกกันน็อกสีเดียวกัน

ต่อจากนั้น แสงไฟอ่อนๆ ก็ทำให้รอบข้างสว่างขึ้น ณ ช่วงเวลากลางคืน กองเพลิงจำนวนนับไม่ถ้วนสิ้นไหวอย่างไร ไร้เสียง ดูเหมือนว่าจะไม่ได้มีแค่เสากลมต้นเดียวเท่านั้น แต่ยังมีเสาแบบเดียวกันเรียงรายอยู่อีกนับไม่ถ้วน ตัวพื้นเป็นกรวด กลมสีขาว ส่วนฉากหลังที่ไกลออกไปนั้น มีเงาคัลยาๆ กับวง ขนาดยักษ์ลอยอยู่ หมวกกันน็อกสีเงินขยับ แขนงมองวังที่อยู่ ไกลโพ้น

.....ไหนบอกว่า <ไม่อาจบุกรุกเข้ามาได้> ไม่ใช่รี ให้ตายสิ

ถึงแม้จะรู้ว่ามันเป็นสถานการณ์ที่พูดว่ากรรมตามสนองได้เต็มปากก็เถอะ แต่ดันมาบ่นแบบไม่เป็นเรื่องแบบนี้ อยู่ในหัวซะได้

น่าเสียดายที่เปล่งเสียงไม่ออก อย่าว่าแต่อย่างนั้นเลย รู้สึกว่าจะทำให้มีเสียงผีเฝ้าตังขึ้นมาสักชนิดก็ไม่ได้ ทำไมนะ หรือ ก็เพราะว่าชั่วพริบตาที่เกิดเสียงตังขึ้นมาแม้แต่ชนิดเดียว เอนเม็นกรบที่น่าสะพรึงกลัวซึ่งเฟ้นผ่านไปมาภายในปราสาท ก็อาจจะพร้อมใจกรูเข้ามาเล่นงานเอาได้

ขนาดของนักรบอย่างดีก็สูงแค่ 3 เมตร ถ้าเป็นระดับบีสต์ที่อาศัยอยู่โลกด้านนอก ถึงจะตัวใหญ่กว่านั้นสัก 5 เท่าก็ไม่ใช่เรื่องแปลก แต่เหล่านักรบที่จับกลุ่ม 3-4 ตัว เดินกร่างวางก้ามไปมาตรงระเบียบทางเดินยาวกับด้านบน กำแพงปราสาทนั้น กำลังแผ่แรงกดดันออกมาอย่างเข้มข้น อย่าว่าแต่ระดับบีสต์หรือระดับเลเจนด์เลย..... ดีไม่ดีอาจจะเหนือกว่าแม้กระทั่ง <จตุรเทพ> ที่พิทักษ์ประตูปราสาทหลังนี้ เสียอีก

แน่นอนว่า—— การที่บุกเข้ามาในสวนหย่อมของ <ปราสาทจักรพรรดิ> อันดูขลังแห่งนี้ ซึ่งตั้งอยู่ ณ ใจกลางของ <ฟิลด์เป็นกลางไร้ข้อจำกัด> ได้ เป็นเพราะฝักการป้องกันของ จตุรเทพมาได้นั่นเอง แต่ว่า ถึงอย่างไรก็เถอะ ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะโค่นตัวใดตัวหนึ่งได้หรอก ต้องบอกว่าอาศัยช่องว่างลอบเข้ามา หรือไม่กี่จับพลัดจับผลูเผลอหลงเข้ามาอย่างฉุกฉลุกรุก มันถึงจะถูก

.....อย่างน้อยๆ ถ้าเตรียมพอร์ทัลสำหรับหลบหนี
เอาไว้ให้หน่อยก็น่าจะดีหรอก

เขาผลึกความกลัวกับความรอนรนที่มีอยู่เต็มอกออกไปให้พ้น ด้วยคำพูดอันไร้เสียงอีกครั้ง

ทั่วร่างอวตารไร้หะที่สะท้อนแสงจากกองไฟภายใน
ปราสาทเย็นเฉียบไปหมด ภายในของเกราะสีเงินที่หมองเป็น
สีดำ หัวใจกำลังเต้นตึกตักอยู่ สถานการณ์เข้าตาจนน่าดู
มันคงเป็นเหตุการณ์ที่วิกฤติที่สุดนับตั้งแต่ที่ได้เป็น <BB
เพลย์เยอร์> ไม่ผิดแน่

ทว่าในขณะที่เดียวกัน มันก็รู้สึกตื่นเต้นอยู่นิดหน่อย
ด้วย

ตั้งแต่ที่แอคเซลเวลด์ถือกำเนิดขึ้นมา—— หรือก็คือตั้งแต่ที่มีการแจกจ่ายเกมต่อสู้แบบฟูลไดรฟ์ที่ไม่ทราบผู้ผลิต
แน่ชัดอย่าง <เบรนเบิร์ส> ให้กับเด็กป.1 กว่า 100 คนที่อาศัย
อยู่ใจกลางกรุงโตเกียว หลังจากที่ผ่านมา 11 เดือน เพลย์เยอร์
ที่สามารถไปถึงเลเวล 4 ซึ่งได้รับสิทธิ์ในการไดรฟ์เข้ามาในฟีลด์
เป็นกลางไร้ข้อจำกัด ต่างก็ทำลายปราสาทยักษ์ที่ตั้งตระหง่าน
อยู่ ณ ใจกลางโลก ไหนจะไล่เคชั่นที่ตรงกับพระราชวังในโลก
แห่งความเป็นจริง ไหนจะแรงดึงดูดอันเด็ดขาดที่ถูกกำหนดไว้
ตรงหน้าผารอบๆ ไม่ว่าจะคิดยังไง มันก็ต้องเป็นเป้าหมาย
สุดท้ายของเกม—— ถ้าจะให้พูดแบบเด็ก ๆ ก็คือ<ปราสาท
ของบอสใหญ่> นั่นเอง

แต่ว่า การทำลายของเบิร์สลิงค์เกอร์ต่าง ๆ ก็กระเด็นหายไปด้วยลมหายใจแคว้นเดียวของ <จตุรเทพ>

เกินนุแห่งทิศเหนือ เซียวแห่งทิศตะวันออก เบี่ยงโคะแห่งทิศตะวันตก แล้วก็สี่ภาคแห่งทิศใต้ พวกมันต่างก็เป็นเอเนมีที่มีเกจ HP 5 ระดับ แถมยังมีความสามารถสนับสนุนและฟื้นฟูอีกด้วย พูดอย่างเป็นทางการก็คือ จตุรเทพตัวที่ไม่ได้ต่อสู้จะคอยบัฟและฮีลให้จตุรเทพตัวที่กำลังต่อสู้อยู่ที่ประตูบานอื่นด้วยเหตุนี้ จึงเป็นไปได้ที่จะรวมพลังกันกำจัดมันทีละตัว ทางฝั่งเพลย์เยอร์เองก็ต้องแบ่งออกเป็น 4 หน่วย ทำการโจมตีใส่จตุรเทพพร้อมกันทุกตัว ในปัจจุบันเบิร์สลิงค์เกอร์รวมทั้งหมดแล้วยังมีอยู่ไม่ถึง 500 คน มีหน้าซ้ำถ้าตั้งลิเจี้ยนเล็กๆ จำนวนนับไม่ถ้วน แล้วทะเลาะกันล่ะก็ ยิ่งเป็นไปได้เลยที่จะดำเนินแผนการใหญ่ขนาดนั้นได้ ในจำนวนนี้ ก็มีพวกที่ฟื้นฟูประตูบานหนึ่งด้วยทีมเล็กๆ ตายอยู่ด้านในสะพานใหญ่แล้วก็ <ตายด้วยเอเนมีอย่างไม่สิ้นสุด> อยู่อย่างนั้น—— ซึ่งเป็นคำพูดที่เกิดขึ้นมาในภายหลัง—— แล้วผู้ที่ตกอยู่ในสภาพดังกล่าวจนสูญเสียพย่อนทั้งหมดก็มีตัวอย่างอยู่เช่นกัน

ด้วยสถานการณ์แบบนี้ ถึงจะโค่นจตุรเทพไม่ได้ก็เถอะ แต่การเป็นคนแรกที่บุกรุกปราสาทจักรพรรดิได้สำเร็จก็ทำให้เขารู้สึกตื่นเต้นไม่มากก็น้อยอยู่ดี

ไม่แน่ว่าถ้าหากไปถึงด้านในสุดของปราสาททั้ง ๆ อย่างนี้ แล้วได้แฟล็กไอเทมที่นั่นล่ะก็ อาจจะถูกจาริกชื่อไว้ใน

แอดเซลเวลด์ตลอดกาล ในฐานะคนแรกที่เคลียร์เบรนเบิร์ส ก็เป็นได้

ชื่อของผู้ที่ไม่มีความสามารถโดดเด่น เป็นแค่เมดัล คิลเลอร์ธรรมดาที่ไม่ได้นำจับตามองเป็นพิเศษ

ชื่อของ <โครมฟอลคอน (Chrome Falcon)> ผู้นี้

อวตารใหม่ที่หมายถึงเหยี่ยว มันก็ฟังดูเท่อยู่หรอก แต่ความสามารถกับรูปลักษณ์ของโครมฟอลคอน ก็ถูกหว่า <ไม่สมกับชื่อ> มาโดยตลอด อย่างว่าแต่คู่ต่อสู้เลย แม้แต่ตัวเองก็ยังคิดแบบนั้น

สิ่งที่ดูสมกับเป็นนกกินล่าอยู่บ้าง ก็มีแค่หน้ากาก ซึ่งด้านล่างแหลมเป็นจอยปากเท่านั้นเอง แม้แต่ไอ้ันตรงส่วนที่เป็นใบหน้าก็ยังเป็นสีเงินที่เรียบลื่นไม่มีอายเลนส์ ภาพลักษณ์เลยหนีไม่พ้นจากนักสู้ระดับลูกกระจอก ร่างกายก็เพรียวบาง ที่มีมือและเท้าไม่มีอาวุธอยู่เลย แน่نونว่าตรงกลางหลังก็ไม่มีสิ่งที่คล้ายๆ กับปีกด้วย

ถ้าพูดถึงพลังโจมตีแล้วละก็ คนที่บอกว่าหมัด เตะ และความเร็วที่เป็นเพราะร่างเล็กๆ กับบอดีอันแข็งแรง เป็น “ความวิเศษ” ของดูเอลอวตารตัวนี้ ก็มีแต่ <แซฟฟรอน บลอสซั่ม (Saffron Blossom)> ที่เป็นแท็กพาร์ทเนอร์เท่านั้น เขาไม่ได้นึกสงสัยคำพูดนั้นเลย แต่อย่างน้อยๆ ก็อยากได้อะไรสักอย่างที่มีพลังสมน้ำสมเนื้อกับเธอบ้าง

บลอสซัมมีพลัง <ทำให้ดอกไม้บาน> สมกับชื่อ ยิ่งเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ จากไม้เท้าเล็ก ๆ ที่มีขอวา ผึ่งใส่ศัตรู—— หรือไม้ก็อวาทาร์พวกเดียวกัน ดอกไม้ที่บ้านหลังจากนั้นสักพัก จะมีผลลัพธ์ต่าง ๆ มากมาย ทั้งดูดเกจพลังกาย ลดเกจ ทำให้ตาย หรือไม่ก็มีผลในการบัพ คนที่สักแต่จะพูดก็เอาแต่พูดอย่างรังเกียจว่า <เป็นการโจมตีที่มีคุณสมบัติของปรสิต> แต่ดูเอลอวาทาร์ที่เป็นสีเหลืองและมีความอ่อนแอกว่าประสงค์ถึงขนาดนั้น ก็หาได้ไม่ถ้อยนัก

แน่นอนว่า ถ้ามีพลังระดับนั้นล่ะก็ ย่อมต้องมีส่วนที่จะต้องแลกมาอยู่ด้วย กรณีของบลอสซัมนั้นก็คือ พลังป้องกันของเธอนั้นพึ่งพาไม่ได้เลย เพื่อชดเชยจุดอ่อนดังกล่าว ก็เลยต้องจับคู่กับโครมฟอลคอนที่ทนทาน แต่ทั้งที่ต่อสู้ร่วมกันมานานกว่าครึ่งปีแล้วแท้ ๆ จนป่านนี้ความกังวลก็ยังไม่หายไปเลย ความกังวลที่ว่า ถ้าหากคนที่แข็งแกร่งกว่านี้มาซักชนวน บลอสซัมล่ะ จะเป็นยังไง

<เมทัลคัลเลอร์ซาร์ท> ซึ่งเป็นอีกระบบหนึ่งนอกเหนือจาก <นอร์มัลคัลเลอร์เซอร์เคิล> ทางซ้ายสุดมีโลหะล้ำค่าอย่างแพลทตินัมกับโกลด์ ส่วนทางขวามีโลหะพื้นฐานอย่างสตีลกับไอออนเรียงรายอยู่ ถึงจะเรียกว่าโลหะล้ำค่ากับโลหะพื้นฐาน แต่ถ้าเลเวลเท่ากันล่ะก็ ศักยภาพก็ย่อมต้องเท่ากัน ถ้าอยู่ในตำแหน่งทางซ้าย ก็จะทนต่อการโจมตีพิเศษด้วยพิษกรด และการกัดกร่อนได้ดี และถ้าอยู่ทางขวามากเท่าไร ก็

จะทนต่อการโจมตีทางกายภาพอย่างหมัดและดาบได้ดีเท่านั้น

<โครม> คือสีที่อยู่ตรงกึ่งกลางพอดี ความต้านทานไม่ได้โดดเด่นที่ด้านไหนเลย ถ้าฟังความแข็งแกร่งของเกราะเมทัลลัลเลอร์ที่เหนือกว่านี้ก็มีอยู่ไม่ใช่น้อย อย่างไรก็ตามแต่อย่างนั้นเลย แม้แต่อร์มัลลัลเลอร์ ถ้าเป็นพวกสีเขียวที่โดดเด่นเรื่องการป้องกันละก็ ถึงจะมีคนที่ทำหน้าที่เป็นโล่ได้ดีกว่านี้อยู่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลก

สรุปก็คือ มีดีแค่แข็งอย่างเดียว ก็เลยไม่รู้ว่าจะถูกแย่งบลอสซัมไปเมื่อไร

ความรู้สึกที่อัดแน่นอยู่ในอกนี้มันคืออะไร แม้แต่ตัวเองก็ยังไม่ค่อยเข้าใจนัก ในแอสเซลเวลด์ มีชีวิตอยู่รอดมาได้จนถึงตอนนี้โดยปักหลักอยู่ที่แอสเรียวงกัน จนพิกนี้ถูกเรียกด้วยฉายาว่า <เหยี่ยวสีเงินดำ> แต่พอเบิร์สเอ้าท์ก็เป็นแค่เด็กป.2 อายุ 8 ขวบเท่านั้น—— ไมสิ นั่นมันก็แค่คำแก้ตัวละมั้ง ตั้งแต่ที่เริ่มไดว์ฟเข้ามาในฟิลด์เป็นกลางไร้ข้อจำกัด ก็ใช้เวลาอยู่มานานกว่า 5 ปีในความรู้สึกส่วนตัว ที่โลกซึ่งเวลาไม่สิ้นสุดแห่งนี้

เพราะฉะนั้นตอนนี้ก็เลยเข้าใจขึ้นมาตรงไหนสักแห่งในหัว

เมื่อวันก่อนในที่สุดก็ขึ้นเลเวล 5 ตอนที่ได้ทำไม้ตายอันหนึ่งมา ก็นึกถึง <ปราสาทจักรพรรดิ> แห่งนี้ทันที..... และก็ดำเนินตามใจเดียนั้น ไม่รู้ว่าโชคดีหรือโชคร้ายที่ทำสำเร็จ การ

ที่ต้องมากลั่นหายใจอยู่ ท่ามกลางดงเอนิเมที่มีน้ำหนักล้นแบบนี้ ทุกอย่างก็เพื่อความรักและความต้องการที่จะผูกขาดแซฟฟรอน-บลอสซัม

——ต้องรีบเคลื่อนที่แล้ว หนึ่งในกลุ่มนักรบซึ่งกำลังเคลื่อนที่อยู่ในปราสาทด้วยแพทเทิร์นที่แน่นอน กำลังจะโผล่มาอยู่ที่ซ່อนแห่งนี้

เขยีนปลายหน้ากากออกมาจากด้านหลังเสาที่เป็นสี่ขา แล้วรีบตรวจสอบสถานการณ์

ที่อยู่ในปัจจุบันก็คือแอเรียทิศใต้ ซึ่งเป็นสวนหย่อมของ <ปราสาทจักรพรรดิ> ที่มีรูปร่างเป็นวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 1,500 เมตร มุมหนึ่งของทางเดินใหญ่ที่เชื่อมโยง <ประตูสี่ขา> กับทางเข้าด้านหน้าของตัวปราสาท ทั้งสองข้างของทางเข้ามีเอนิเมที่คล้ายกับเทพอสูรมากกว่านักรบปักหลักอยู่ ดูแล้วไม่น่าจะฝ่าไปได้ง่าย ๆ จุดที่เล็งก็เลยเป็นหน้าต่างบานหนึ่งที่อยู่ตรงผนังสีขาว ในเมื่อมันไม่ใช่เส้นทางที่ถูกต้องจึงมีความเป็นไปได้สูงว่าจะเปิดจากด้านนอกไม่ได้ แต่ในเมื่อมีหน้าต่างของจริงอยู่ละก็ น่าจะเข้าไปได้แน่ ๆ

เสียงฝีเท้าของกลุ่มเอนิเมนักรบที่ลาดตระเวนอยู่ดังเข้ามาใกล้จากทางด้านหลัง เขาสูดลมหายใจเข้าลึก ๆ ก้าวเท้าขวาวออกไป—— พลังเพลิงเสียงเรียกชื่อท่าเบา ๆ

“<แฟลชบลิงค์ (Flash Blink)>”

เหล่านักรบคงจะได้ยินเสียงที่เบาสุดซิดนั่นแล้ว ๆ การเดินก็เลยเปลี่ยนเป็นวิ่งแทน

ทว่าตอนนั้นอวตารสีเงินดำก็หายไปจากด้านหลัง เสาอย่างสิ้นเชิงแล้ว ทั้งภาพตกค้างสีน้ำเงินกะพริบอยู่ หายตัวไปแวบหนึ่ง แล้วปรากฏตัวที่ริมผนังของปราสาทซึ่งห่างออกไป 30 เมตรอย่างไร้เสียง

นี่คือท่าไม้ตายเลเวล 5 ของโครมฟอลคอน <เทเลพอร์ตเสมือน> นั่นเอง ส่วนที่บอกว่า เสมือน นั้น ก็ เพราะเป็นแค่ความสามารถ <เคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูงเป็นเส้นตรง> เคลื่อนย้ายไปได้เฉพาะสถานที่ที่ <ตามองเห็น> หรือไม่ก็ <มิติเชื่อมต่อกันอยู่> เท่านั้น แต่ระหว่างเคลื่อนย้าย ตัวอวตารจะกลายเป็นร่างอนุภาคที่มีมวลเป็นศูนย์ จึงทำให้การโจมตีทางกายภาพและการโจมตีด้วยแรงโน้มถ่วงไร้ผลได้อย่างสมบูรณ์

เขาโผล่มาในสภาพที่เอาหลังพิงกำแพงสีขาวอีกครั้ง ฝ้าดูท่าทีของเหล่าเอเนมินักรบที่กรูกันมายังตำแหน่งเดิม และกำลังมองหาตัวผู้บุกรุกที่ทำให้พวกตนตื่นตัว แต่ก็คลาดสายตาไป สุดท้ายจึงย้อนกลับมายังเส้นทางลาดตระเวน ราวกับลืมทุกอย่างไปหมด แล้วเริ่มเดินอย่างช้าๆ เขาถอนหายใจดังฟูด้วยความโล่งอก ถ้าเป็นเรื่องพลังต่อสู้ก็อีกเรื่อง แต่เหล่าเอเนมินักรบมีความสามารถของ AI ด้อยกว่า <จตุรเทพ> อย่างเห็นได้ชัด

เขาหันหลังกลับ เหยงหน้ามองหน้าต่างบานใหญ่ที่ติดตั้งอยู่ตรงผนังด้านหลัง

คาดหวังมาตั้งแต่ตอนที่คุณสมบัติของฟิลด์คือ

<สเตจเฮย์อัน> แบบญี่ปุ่นแล้ว หน้าต่างเป็นกรอบเล็ก ๆ สีชาด ขัดกันเป็นลายหมากรุก ไม่มีส่วนที่เป็นกระจกอยู่เลย ช่องแต่ละอันมีขนาดแค่ด้านละ 3 เซนติเมตร ไม่ว่าจะดูเอลอวาทาร์ ตัวไหน ก็คงลอดผ่านเข้าไปไม่ได้ แต่ว่า——

เขาตรวจสอบเกจท่าไม้ตายทางซ้ายบนของหน้าจอ เหลืออีก 5% ส่วนเกจพลังกายเองก็เหลืออยู่แค่ 20% เท่านั้น แต่ต่อให้เกจเต็ม ถ้าถูกดาบของเอนเมินักรบพันลึกที่ละก็ยังไง ก็คงตายคาที่อยู่ดี

เขากำหนดเส้นทางอย่างระมัดระวัง ก้าวเท้าขวา ออกไปอย่างหนักแน่น ใช้เกจทั้งหมดกับท่า <แฟลชบลิงค์> ครั้งสุดท้าย

ร่างของโครมฟอลคอนที่กลายเป็นอนุภาค ลอดผ่าน ช่องว่างที่กรอบเล็ก ๆ เข้าไปด้านในปราสาทจักรพรรดิได้ในที่สุด

ท่านี้แหละคือวิธีการตบตา <จตุรเทพ> แล้วฝ่า กำแพงด้านนอกปราสาทจักรพรรดิที่ไม่มีทางรูกล้ำเข้ามาได้ กระบวนการนั้นง่ายมาก ชาร์จเกจท่าไม้ตายให้เต็มเอาไว้ก่อน เริ่มจากสะพานใหญ่ที่จตุรเทพพิทักษ์อยู่—— ไมสิ เริ่มจาก ใช้ <บลิงค์> ระยะเวลาสูงสุดกับคูด้านนอกที่เต็มไปด้วยความมืด อันไม่สิ้นสุดซึ่งห้อมล้อมปราสาทจักรพรรดิอยู่ ถึงจะพูดอย่าง นั้นก็เถอะ ต่อให้ใช้เกจทั้งหมดก็ทำระยะได้เต็มที่แค่ 100 เมตร จึงไม่เพียงพอที่จะข้ามหน้าผากกว้าง 500 เมตรได้

ดังนั้นจึงต้องกำหนดวิถีเอาไว้บนท้องฟ้าตั้งแต่แรก ทันทีที่ไผ่ล่มมาเหนือหน้าผา แรงดึงดูดมหาศาสตร์ก็จะยึดอวาทาร์

อย่างไม่พูดพล่ามทำเพลง กระชากลงไปทีกันเหว ขณะเดียวกัน HP เกจก็จะลดลงเรื่อย ๆ แต่ว่าเกจทำไม้ตายจะถูกชาร์จใหม่ อีกครั้งด้วย ดังนั้นพอสะสมเกจได้ถึงระดับหนึ่ง ก็ใช้ <บลิงค์> ไปที่ห้องฟ้าข้างบนในแนวเฉียงอีกครั้ง หลังจากนั้นก็ทำซ้ำ ๆ ฝ่าหน้าผาจนพ้น

——ถึงจะพูดอย่างนั้นก็เถอะ ที่จริงแล้ววันนี้ก็ตั้งใจจะสอดแนมหรือไม่ก็ทดสอบเท่านั้นเอง บลิงค์ ชาร์จ บลิงค์ พอแน่ใจว่าทำวงจรแบบนี้ได้แล้ว ทีเหลือก็แค่ตกลงไป ตายที่กันเหวเท่านั้น พอคืนชีพที่หน้าเหว ก็ใช้ข้อมูลที่ได้มา วางแผนใหม่อีกครั้ง หลังจากมั่นใจว่าสามารถทำได้จริงแล้ว ก็ค่อยทำตายอย่างจริงจังอีกครั้ง

มันน่าจะเป็นอย่างนั้น แต่ว่าการที่เขาบุกตะลุยอย่าง บุ่มบ่ามในการทดสอบครั้งแรกแบบนี้ เป็นเพราะประสบการณ์ อันน่าสะพรึงกลัวจากการตกเหวที่ลึกไม่สิ้นสุดนั่นเอง การตกลง ไปในครั้งแรก เขาลืมตัวอย่างสิ้นเชิง ใช้บลิงค์ไปข้างหน้าเรื่อย ๆ จนในที่สุดพอรู้สึกตัวอีกทีก็เกาะอยู่ที่ผนังด้านนอกของปราสาท จักรพรรดิ—— ก็อย่างที่ว่ามันจะแหละ

ผลลัพธ์เป็นไปตามที่เล็งไว้ แต่คงพูดอย่างสบายใจ เจ็บไม่ได้หรือกว่ามันโอเค

11 เดือนนับตั้งแต่บุกเบิกแอดเซลเวิลด์ คือประวัติ แห่งการต่อสู้ระหว่างพวกเด็ก ๆ ที่กลายเป็นเบรนเบิร์สเพลย์เยอร์ และประวัติแห่งการขับเคลื่อนระหว่างเพลย์เยอร์ทุกคนกับผู้สร้าง เกมลีกลับ พวกเด็ก ๆ ต่างก็จดจ่อกับการหาช่องทางโหว่ของระบบ

หรือก็คือค้นหาวิธี <หาพ้อย์อันแสนหวาน> และทางผู้สร้างก็จะอุดมันด้วยอัปเดตแพทช์ เทคนิคหากินที่ส่อแว่วว่าจะโกง แม้แต่น้อยนิด อย่างเช่น <เอเนมีสแต็คกิง (Enemy Stacking)> ภายในเกม หรือไม่ก็ <ทูลชีทติ้ง (Tool Cheating)> ที่อาศัยโปรแกรมภายนอกในโลกแห่งความเป็นจริง ถูกรับมือด้วยความเร็วที่น่าตกตะลึงเมื่อเทียบกับเกมออนไลน์อื่นๆ จึงใช้การไม่ได้เนื่องจากความเร็วของปฏิกิริยาดังกล่าว ทำให้มีเพลย์เยอร์จำนวนไม่น้อยที่ยืนยันว่า ผู้สร้างและบริหารเบรนเบิร์สไม่ใช่มนุษย์แต่เป็น AI

ยิ่งไงก็เถอะ ผู้สร้างที่ไม่รู้ตัวตนแน่ชัด ไม่คิดที่จะยอมให้เกมนี้มีทางลัดใดๆ ทั้งสิ้น..... หรือน่าจะบอกว่า เพลย์เยอร์ที่คิดจะไขว่คว้าอะไรสักอย่างในแอคเซลเวลด์ จะต้องถูกเรียกร้องค่าชดเชยที่เท่าเทียมกัน

ถ้าเป็นอย่างนั้น การกระทำของโครมฟอลคอนที่กระโดดข้ามคูเข้ามาใน <ปราสาทจักรพรรดิ> ที่ไม่สามารถรูกล้ำได้ โดยไม่ได้ใช้ประตูทั้ง 4 ด้านซึ่งเป็นเส้นทางแต่เดิม จึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจยอมรับได้ และคงจะถูกแพทช์แก้ไขทันที แรงโน้มถ่วงมหาศาสตร์ของหน้าผานั้น น่าจะจับยึดได้แม้กระทั่ง <แฟลชบลิงค์> ที่ทำให้การโจมตีทางกายภาพและแรงโน้มถ่วงไร้ผล ไม่สิ ไม่แน่ว่าป่านนี้ก็คงจะ——

เพราะฉะนั้นนี่คือโอกาสครั้งแรกและครั้งสุดท้าย

ได้รับอะไรสักอย่างที่นี่ หรือทำอะไรสักอย่างสำเร็จ กลายเป็นเบิร์สลิงค์เกอร์ที่คู่ควรกับแซฟฟรอนบลอสซั่มที่เป็น

คู่หู เพื่อที่จะไม่ต้องกลัวว่าจะต้องสูญเสียเธออีกต่อไป เพื่อที่เธอจะได้พอใจกับการที่เลือกเขา

และที่สำคัญที่สุด ก็เพื่อตอบแทนความรู้สึกของบลอสซั่มที่เข้ามาพูดคุย และยื่นมือเข้ามาหาตัวเขา ที่เอาแต่ก้มหน้าแบบเดียวกับในโลกแห่งความเป็นจริง

เบื้องหน้าหลังจากที่ลอดผ่านกรอบหน้าต่างเข้ามา เป็นระเบียบทางเดินที่ปูด้วยไม้กระดานขัดจนเอี่ยมอ่อง ผนังด้านในสุดเป็นประตูเลื่อนที่ถูกประดับด้วยภาพวาดสีบนแผ่นไม้ฉลวดงามตระการตา มีเชิงเทียนทองคำตั้งอยู่เว้นระยะเท่ากัน เปลวไฟสีส้มสั้นไหวอย่างสงบ—— ซึ่งตอนนี้ยังมองไม่เห็นร่างของเอเนมี

พอดูหน้าต่างข้างหลังจนแน่ใจ ก็มีกลอนเล็ก ๆ อยู่ ที่ด้านล่าง มันคงไม่ใช่ข้อบ่งชี้ระดับที่ไร้ความหมาย เขาจึงลองปลดกลอนแล้วพลิกเบา ๆ หน้าต่างที่เป็นสีขาวก็ยกขึ้นจากด้านนอกอย่างไร้เสียง ทีนี้อย่างน้อย ๆ ถ้าย้อนกลับมาที่นี้ ก็สามารถออกจากศาลเจ้าของปราสาทจักรพรรดิได้แล้ว

แต่ว่า พอลอกมาก็ไม่มีพอร์ทัลสำหรับหลบหนีอยู่ดี แถมน่าถึงขั้นนี้แล้ว ใ้ครั้นจะกลับบ้านมือเปล่าก็คงกระไรอยู่ในเมื่อเป็นแบบนี้ก็ต้องเข้าไปด้านในเรื่อย ๆ เท่านั้น トラบไค ที่ยังคงมีแรงใจและโชคยังเข้าข้างอยู่

เขากลับหายใจอยู่ภายใต้หน้ากากสีเงิน เริ่มเดินอย่างระมัดระวัง รวกับจะทำให้ดวงตารที่เพียวบางหลอมละลายไปกับความมืดสลัวของระเบียบทางเดิน

ที่ชั่วโมงแล้วนะ—— บางทีน่าจะผ่านมาหลายสิบ ชั่วโมงแล้ว

พอกลับมาจากโรงเรียนประถม ก็ไคร์ฟเข้ามาในฟิลด์ เป็นกลางไร้ข้อจำกัดทันที ในแง่ของหลักการ สามารถผัดผ่อน อยู่ได้หลายวันหรือหลายเดือนในโลกแห่งนี้ ครั้งก่อนก็ไคร์ฟ กับบลอสซัมอย่างต่อเนื่องตั้ง 3 เดือน ไม่สิ ถึงขั้น <ใช้ชีวิตอยู่> เลยด้วยซ้ำ

ถึงจะพูดอย่างนั้นก็เถอะ การหลบเลี่ยงระยะระยะตรวจ จับของเอเนมินักรบหรือนักบวชที่นำกลัวยิงกว่าตรงสวนหย่อม ไปเรื่อยๆ นั้น มันเป็นงานที่ยากกว่าจะคาดคิดนัก ถ้าหาก พอลคอนไม่ได้เป็นประเภทตัวเล็ก ๆ ละก็ คงไม่มีทางทำได้แน่ ขณะเดียวกัน ดูเหมือนว่าปราสาทหลังนี้จะถูกคาดการณ์ถึงการ บุกจากหน่วยใหญ่ขนาดหลายสิบหลายร้อยคนเอาไว้แล้ว ทางเดินจึงกว้างขวางมาก เพดานเองก็สูง ดังนั้นจึงสามารถ หลบหลักเอเนมิตีที่แฟนฟานอยู่ไปเรื่อยๆ ได้ แต่ในที่สุดสมาธิ ก็ถึงขีดจำกัด

เขาสูดลมหายใจเข้าลึก ๆ ทำให้หัวเย็นลงด้วยอากาศ เย็น ๆ ค้นหาวิธีการที่จะไปต่อจากด้านหลังเสากลมหนาที่บ

ปราสาทจักรพรรดิมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1,500 เมตร และระยะทางจากประตูสี่ซาคูจนถึงประตูด้านหน้าที่มีเทพอสูร พิทักษ์อยู่ ก็ราว ๆ 400 เมตร ถ้าเป็นอย่างนั้น ขนาดของศาล เจ้าอย่างเต็มทีก็น่าจะสัก 700 เมตรนับตั้งแต่ทางเหนือมาจรด ทางใต้ ตั้งแต่บุกรุกเข้ามาก็คาดว่าน่าจะมาได้สัก 500 เมตร

แล้ว แม้ว่าจะไปถึงใจกลางของศาลเจ้าแล้วมันก็ไม่แปลกเลย
สุดท้ายแล้ว——

ตรงเบื้องหน้าทางเดินที่ทอดยาวไปยังทิศเหนือ ก็
มองเห็นพื้นที่ที่กว้างขวางกับแสงลึกลับที่กะพริบอยู่ตรงพื้นนั้น
ได้

แสงนั้นเรียงรายกันอยู่สองจุด เป็นสีน้ำเงินโปร่งใส่ที่
สั้นไหวรากับผิวน้ำ

โทนสีนั้นจำได้คุ้น ๆ <ลีปพ้อยน์ (Leap Point)> ที่
ถูกติดตั้งไว้ตรงแลนด์มาร์กของแต่ละพื้นที่ในฟิลด์เป็นกลางไว้
ข้อจำกัด หรืออีกชื่อหนึ่งก็คือ <พอร์ทัล (Portal)> ไม่ผิดแน่

หลังจากที่ถอนหายใจด้วยความโล่งอกอย่างไม่รู้ตัว
เขาก็กลั้นหายใจ ถึงจะหนีออกไปยังโลกแห่งความเป็นจริงตรง
นี้ อย่างไรก็ตามแต่เกียรติยศจากการเคลียร์เกมเลย แม้แต่หลักฐาน
ว่าบุกเข้ามาในปราสาทจักรพรรดิสำเร็จก็เอากลับไปไม่ได้
สักอย่าง ถ้าเป็นอย่างนั้น แล้วจะเสี่ยงใช้ <แฟลชบลิ๊งค์> กับ
หุบเหวลึกที่ไม่สิ้นสุด ลอบเข้ามาในนี้ตั้งหลายชั่วโมง อดกลั้น
กับความตึงเครียด จะทำทั้งหมดนี้ไปเพื่ออะไรละ——.....

——ไม่สิ

มันไม่ใช่อย่างนั้น แรงจูงใจแต่เดิมที่ทำให้คิดว่าจะ
ดำเนินภารกิจนี้ด้วยตัวเอง มันไม่น่าจะใช้อะไรที่มันง่ายตาย
แบบนั้น ก็แค่อยากได้สิ่งที่จะเป็นแก่นแห่งความมั่นใจอะไร
สักอย่างเท่านั้นเอง อะไรสักอย่างที่จะมอบพลังให้ เพื่อที่จะได้
ยึดออกอยู่ข้าง ๆ แซฟฟรอนบลอสซัม

ถ้าอย่างนั้นก็เหลือเฟือแล้ว บุกเข้ามาในแอเรียอันตรายนี่สุดของแอคเซลเวลด์ ฝ่าเข้ามาจนถึงด้านในสุด และรอดกลับออกมาได้ ต่อให้มีแต่ตัวเองที่รู้อิหรือนั้น ความเป็นจริงดังกล่าวก็น่าจะมอบพลังที่แน่ชัดให้ตลอดไปนับตั้งแต่นี้ ความเป็นจริงที่ว่าเขาทำสำเร็จในสิ่งที่แม่แต่เหล่า <เพียวคัลเลอร์> ที่ถูกมองว่าแข็งแกร่งที่สุดในตอนนี้ ก็ยังทำไม่ได้

พอลองคิดแบบนั้นแล้ว ระบบก็ไม่ได้ชี้แจงสักนิดเลยว่า พอ <เคลียร์> เกมที่ลึกลับและยิ่งใหญ่อย่างเบรนเบิร์สนี้ได้แล้วจะเกิดอะไรขึ้น ชื่อของคนทีเคลียร์แอคเซลเวลด์จะถูกประกาศ ได้พ็อนย์แทนเงินรางวัล ได้อุปกรณ์เสริมชั้นนอกแทนของรางวัล หลังจากนั้นเกมก็จะดำเนินต่อไป..... ถ้าเป็นแบบนั้นก็คงจะดีอยู่หรอก แต่เขาไม่อยากจะคิดเลยถึงการที่เอนด์ก็มึกับสต๊าฟโวล์ไผล่มาอย่างกะทันหัน แล้วโปรแกรมก็ถูกลบไปจากนิโวล์สิงค์เกอร์ของเบรนเบิร์สเพลย์เยอร์ทุกคนพร้อมๆ กับเครื่องหมาย END แน่แน่นอนว่าเขาไม่เคยพบตัวจริงหรือแล็กที่ติดต่อกันกับบลอสซัม ดังนั้นถ้าหากเป็นแบบนั้นละก็ คงจะไม่ได้พบกันอีกเป็นครั้งที่สองแน่

เพราะฉะนั้น สมมติว่าถึงแม้จะเจอไอเท็มที่คล้ายกับเคลียร์แฟล็กในปราสาทหลังนี้ เขาก็คงไม่แตะต้องมันอยู่ดี แบบนี้แหละดีแล้ว การรอดกลับจากพอร์ทัลออกไปได้ ก็คือรางวัลใหญ่หลวงที่สุดในภารกิจครั้งนี้แล้ว.....

พระเจ้าตัวจริงของแอคเซลเวลด์ คงจะเวทนาเมตตาคัลเลอร์ที่เรียบง่าย ซึ่งบอกกับตัวเองอย่างน่าชมเชยว่าอย่าง

นั้น—— หรือเปล่านะ

สิ่งที่เฝ้ารออยู่ในห้องโถงที่เขาเค้นสมาธิทั้งหมดที่เหลืออยู่ บุกเข้าไปด้วยความระมัดระวังรอบด้าน ไม่ใช่แค่พอร์ทัลธรรมดา

วงรีที่มีแสงสีน้ำเงินสั้นไหวอยู่เต็มไปหมด ซึ่งเรียงรายอยู่สองอันทางซ้ายและขวา เหมือนกับสิ่งที่เจอตรงลีปพ้อยน์ ซึ่งอยู่รอบนอกปราสาทจักรพรรดิตั้งหลายแห่ง

เสาหินเปล่งประกายสีดำที่สูงสัก 1 เมตร ไมสิ น่าจะเรียกว่าแท่นมากกว่า ทั้งสองต้นต่างก็มีอะไรบางอย่างวางอยู่ข้างบนนั้น เขาจึงย่องเข้าไปใกล้ ๆ อันที่อยู่ทางซ้าย

พอเงยหน้าขึ้นไปมองเล็กน้อย สิ่งที่อาบแสงของพอร์ทัลอยู่ก็คือ—— ดาบสองคมเล่มหนึ่ง หรือไม่ก็ดาบญี่ปุ่น ที่เขาฟันธงไม่ได้ว่าเป็นอย่างไรกันแน่ ก็เพราะกระบี่ดาบกับเครื่องประดับเป็นแบบญี่ปุ่น แต่ฝักดาบกลับเป็นเส้นตรงไม่มีส่วนโค้งเลย โดยรวมแล้วเป็นโลหะสีเงินที่เหมือนกับกระจก มีการตกแต่งน้อยมาก

แต่ถึงกระนั้น แค่มองดูแวบเดียวก็รู้แล้วว่า ดาบตรงเล่มนี้ซ่อนเร้นอานุภาพที่น่าสะพรึงกลัวเอาไว้ ถ้าเป็นอุปกรณ์เสริมชั้นนอก มันก็คงถูกจัดอยู่ในระดับสุดยอดโดยไม่ต้องสงสัย ไมสิ คงจะเหนือล้ำกว่านั้นเสียอีก แค่มองดูอยู่อย่างนี้ก็อึดอัดด้วยแรงกดดัน รวากับว่ากำลังเผชิญหน้ากับเอเนมิระดับเลเจนด์..... ไมสิ <จตุรเทพ> ที่เคยเห็นแค่ครั้งเดียวต่างหาก

เขาผละสายตาจากดาบตรงอย่างยากลำบาก มองดู
แท่นที่เหมือนกับหินแกรนิตสีดำอีกครั้ง

ด้านหน้ามีเพลทิลโหะสีเหลี่ยมฝังอยู่ มีแผนผังกับ
ตัวอักษรสลักอยู่หลายอย่าง

ด้านบนสุดเป็นจุดทั้ง 7 ที่เรียงอยู่เป็นรูปตัว P
ล้มไปทางซ้ายและเส้นที่เชื่อมโยงถึงกัน

ในวิชาวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนประถม ตอนที่เรียน
เรื่องจักรราศี เขาเคยเห็นแผนผังแบบเดียวกับไอ้เนีมาก่อน
สีเหลี่ยมที่เกิดจากดาวทั้ง 4 ดวง และมีหางเป็นดาวสามดวง
เรียงต่อกัน <กลุ่มดาวเหนือทั้งเจ็ด> ที่เป็นรูปกระบวนนั้นเอง
พอมองดูให้ดี ๆ ตรงกลางส่วนที่เป็นด้าม เมื่อนับจากซ้าย
มีแต่ดาวดวงที่ 5 เท่านั้นที่ถูกวาดให้ใหญ่กว่าดาวดวงอื่น

ด้านล่างจักรราศี มีอักษรคันจิอยู่สองตัว ซึ่งถือว่า
น่าแปลกสำหรับแอคเซลเวิร์ลด์ที่มีแต่ภาษาอังกฤษ อักษร
ดังกล่าวสามารถอ่านได้ว่า [เกียวคุโซ] แต่กระนั้นก็ไม่เข้าใจ
ความหมายเลย

ด้านล่างลงไป มีอักษรอีกหนึ่งแถว แต่คราวนี้เป็น
ภาษาอังกฤษ

[THE INFINITY]

มันน่าจะมีความหมายว่า <ไม่สิ้นสุด> บางทีไอ้เนี
คงจะเป็นชื่อบนระบบของอุปกรณ์เสริมชั้นนอกรูปแบบดาบตรง
นี่ละมัง เขาพูดคำศัพท์นั้นตั้งหลายครั้งภายใต้ใบหน้าสีเงิน
พลางขยับจากหินหลายก้าว แล้วเงยหน้าดูที่แท่นอีกอันหนึ่ง

160 บาท

ACCEL WORLD

© REKI KAWAHARA 2011

All rights reserved.

Edited by ASCII MEDIA WORKS

First published in 2011 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo,
through Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo

แนว : Action Sci-Fi

เหมาะสำหรับ : 13 ปีขึ้นไป

facebook.com/zenshucomic

www.zenshu.co.th

